

PRAKSISOVERSIGT · SOCIALRET

Praksisoversigt over tilbagebetaling af sociale ydelser

Mod bedre vidende-doktrinen i Højesterets og Ankestyrelsens praksis

Version 2 Opdateret 24. jun. 2026 16 afgørelser · 2000-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Tilbagebetaling af uberettiget modtagne sociale ydelser og erstatninger er et centralt socialretligt emne, der hviler på "mod bedre vidende"-doktrinen i aktivlovens § 91, arbejdsskadesikringslovens § 40 a og tilsvarende bestemmelser i sygedagpenge-, pensions- og boligstøttelovgivningen. Højesteret har i to principielle domme af 8. januar 2026 (BS-24019/2025-HJR) og 4. marts 2026 (BS-24477/2025-HJR) fastslået, at "mod bedre vidende" ikke kun omfatter positiv viden, men også betydelig uagtsomhed – og at tilbagebetalingskravet kan rejses som en selvstændig hjemmel, uafhængigt af om oplysningspligten formelt er overtrådt. Praksis viser et klart mønster, hvor individuel vejledning og markante indtægtsændringer skaber en stærk formodning for ond tro, mens myndighedens egne fejl og uklar vejledning som hovedregel fritager borgeren for tilbagebetaling.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 "Mod bedre vidende" i tilbagebetalingsbestemmelserne omfatter både positiv viden og betydelig uagtsomhed – borgeren behøver ikke at have løjet eller bevidst tilbageholdt oplysninger.
- 02 Tilbagebetaling efter arbejdsskadesikringslovens § 40 a, stk. 1, nr. 3, er en selvstændig hjemmel, der kan gøres gældende, selvom oplysningspligten efter § 42 formelt er opfyldt.
- 03 Klar individuel vejledning i tidligere afgørelser om indtægtsgrænser eller arbejdsforhold skaber en stærk formodning for ond tro, hvis forudsætningerne brister.
- 04 En markant indtægtsstigning (i Højesterets praksis ca. 80 %) skaber en formodning for, at borgeren burde have indset, at grundlaget for ydelsen var ændret.
- 05 Bevisbyrden for, at ydelsen er modtaget mod bedre vidende, påhviler myndigheden eller forsikringsselskabet, der kræver tilbagebetaling.
- 06 Når fejludbetalingen alene skyldes myndighedens egne administrative forhold, bærer myndigheden som udgangspunkt risikoen, og borgeren skal ikke tilbagebetale.
- 07 Forhold der ikke er nævnt eksplicit i vejledningen (fx overgang fra én offentlig ydelse til en anden) kan ikke uden videre tilregnes borgeren som ond tro.

- 08** Borgerens individuelle funktionsniveau (sygdom, hukommelsesbesvær) skal inddrages ved vurderingen af det subjektive tilbagebetalingskrav.
- 09** Forsikringsselskabets forbehold for tilbagebetaling giver ikke en bedre retsstilling end lovens bestemmelser.
- 10** Tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte beløb, der skyldes forsikringsselskabets egne administrative fejl (fx dobbeltudbetaling), er et privatretligt mellemværende, der hører under domstolene og ikke under Ankestyrelsen.
- 11** Kommunen kan ikke kræve tilbagebetaling af udbetalt hjælp til medicin efter aktivlovens § 82 b, uanset om betingelserne i § 91 i øvrigt er opfyldt.
- 12** Kommunen skal indgive politianmeldelse ved tilbagebetaling, hvor det uberettigede beløb overstiger 21.500 kr. (for afgørelser fra 1. januar 2023) eller vedrører udlandsophold over 14 dage.

Retsgrundlag: Tilbagebetalingshjemler i sociallovgivningen og straffeloven

§ 1

Tilbagebetaling af uberettiget modtagne sociale ydelser har hjemmel i en række specialbestemmelser, der alle bygger på det fælles kriterium, at ydelsen skal være modtaget "mod bedre vidende".

Aktivlovens § 91 er den centrale tilbagebetalingsbestemmelse for kontanthjælp, uddannelseshjælp, ledighedsydelse og lignende forsørgelsesydelse. Bestemmelsen foreskriver, at kommunen *skal* træffe afgørelse om tilbagebetaling i to hovedtilfælde:

- Når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter [retssikkerhedslovens § 11, stk. 2](#) (nr. 1).
- Når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter loven (nr. 2).

Den fulde ordlyd af [aktivlovens § 91](#) indeholder desuden særregler om tilbagebetaling ved sammenfald med SU (nr. 3), sanktioner fra a-kasse (nr. 4) og dom for terrorforhold (nr. 5). Siden 2020 er der indført et krav om obligatorisk politianmeldelse, når tilbagebetalingskravet overstiger henholdsvis 30.000 kr. (før 1. januar 2023) og 21.500 kr. (fra 1. januar 2023), eller vedrører udlandsophold over 14 sammenhængende dage (stk. 6). Endvidere kan kommunen efter stk. 4 *ikke* kræve tilbagebetaling af udbetalt hjælp til medicin efter § 82 b.

Arbejdsskadesikringslovens § 40 a regulerer tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning. Bestemmelsen giver tre selvstændige tilbagebetalingsgrundlag: undladelse af oplysninger (nr. 1), urigtige oplysninger (nr. 2) og den brede opsamlingsbestemmelse i nr. 3 – "i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser". Sidstnævnte er den bestemmelse, Højesteret har fortolket principielt i 2026.

På det strafferetlige plan rummer [straffelovens § 289 a](#) det generelle forbud mod at give urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser om udbetaling af tilskud eller støtte fra danske myndigheder. Strafferammen er bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, med mulighed for skærpende til § 289-niveau (10 år) ved særligt grove forhold. Det strafferetlige aspekt behandles i detaljer under [socialt bedrageri som strafferetligt emne](#).

LOV

Aktivloven § 91, stk. 1

Arbejdsskadesikringsloven § 40a, stk. 1

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 11, stk. 2

Straffeloven § 289a, stk. 1

§ 2 Højesterets principielle fortolkning af "mod bedre vidende" i 2026

Højesteret afsagde den 8. januar 2026 og den 4. marts 2026 to principielle domme, der grundlæggende afklarer rækkevidden af begrebet "mod bedre vidende" i [arbejdsskadesikringslovens § 40 a, stk. 1, nr. 3](#). Dommene har præjudiciel virkning også for tilsvarende formuleringer i aktivloven, sygedagpengeloven og pensionslovgivningen.

BS-24019/2025-HJR (8. januar 2026): Sagen vedrørte en mand (A), der i 2017 blev ramt af en arbejdsulykke, som medførte amputation af venstre underben. I marts 2019 tilkendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ham midlertidig erhvervsevnetabserstatning på 45 %, svarende til ca. 11.000 kr. månedligt, under forudsætning af en begrænset arbejdstid på 15-20 timer ugentligt. I perioden fra 1. maj 2019 til 22. marts 2020 modtog A løbende erstatning, mens han samtidig modtog fuld løn fra sin arbejdsgiver.

Højesteret fastslog tre principielle retningslinjer i [BS-24019/2025-HJR](#):

- En tilbagebetalingspligt efter nr. 3 opstår **ikke kun** ved overtrædelse af underretningspligten efter [§ 42](#).
- Udtrykket "mod bedre vidende" indebærer, at tilskadekomne enten har **indset**, at ydelserne blev modtaget med urette, eller har udvist en **betydelig grad af uagtsomhed** i forhold hertil.
- Det kræves **ikke**, at tilskadekomne aktivt har tilsidesat sin oplysningspligt.

Ved den konkrete vurdering lagde Højesteret vægt på, at A var udtrykkeligt vejledt om, at erstatningen var beregnet ud fra en begrænset arbejdstid og indtægt, og at sideløbende udbetaling af fuld løn og erhvervsevnetabserstatning skabte en åbenlys modstrid. Da sagen rejste principielle spørgsmål, ophævede Højesteret sagsomkostningerne.

BS-24477/2025-HJR (4. marts 2026): Denne opfølgende sag vedrørte en kvinde, der pådrog sig en arbejdsskade i 2013 og fik tilkendt erstatning for et midlertidigt erhvervsevnetab på 70 %. Den 1. maj 2019 påbegyndte hun et 1-årigt fleksjob som pædagogmedhjælper (10 timer ugentligt), hvilket medførte en indtægtsstigning på ca. 80 %.

Afgørelsen i [BS-24477/2025-HJR](#) faldt med **3 mod 2 stemmer**:

	Flertal (3 dommere)	Mindretal (2 dommere)
Vejledning	Tilstrækkelig klar i myndighedens afgørelser	Standardiseret og ikke tilstrækkeligt klar
Indtægtsstigning	80 % stigning skaber formodning	Fleksjob var midlertidigt, ikke væsentlig ændring
Resultat	Tilbagebetaling	Ingen tilbagebetaling

Flertallets begrundelse understregede, at en markant indtægtsstigning på ca. 80 % skaber en formodning for, at borgeren bør indse behovet for regulering. Mindretallet lagde derimod vægt på, at fleksjobbet var midlertidigt og ikke udgjorde en væsentlig dagligdagsændring.

LOV

Arbejdsskadesikringsloven § 40a, stk. 1

Arbejdsskadesikringsloven § 42

PRAKSIS	Højesteret · Krav om tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning ved overgang til fleksjob (mod bedre vidende)	04.03.2026
	Højesteret · Højesterets dom om tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning modtaget mod bedre vidende	08.01.2026

§ 3 Landsretspraksis: Stadfæstelse og forelæggelse for Højesteret

Den principielle Højesteretsdom BS-24019/2025-HJR blev i første omgang behandlet af Vestre Landsret som [BS-17213/2024-VLR](#). Landsretten stadfæstede i februar 2025 byrettens dom om tilbagebetaling og lagde vægt på de samme momenter, som Højesteret senere tiltrådte: at afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indeholdt en udtrykkelig vejledning om, at erstatningen var baseret på begrænset arbejdstid, og at appellanten burde have indset den åbenlyse modstrid mellem fuld løn og fortsat erhvervsevnetabserstatning.

I den strafferetlige dimension illustrerer landsretspraksis om socialt bedrageri, at [straffelovens § 289 a](#) finder anvendelse ved bevidst tilbageholdelse af oplysninger. I [S-3664-12](#) dømte Østre Landsret en kontanthjælpsmodtager, der havde rejst til Pakistan i flere perioder uden at give kommunen besked, for overtrædelse af § 289 a. Beløbet udgjorde 32.212,30 kr. i uberettiget modtaget kontanthjælp, og sagen illustrerer den typiske grænse mellem civilretlig tilbagebetaling og strafferetligt ansvar.

LOV	Arbejdsskadesikringsloven § 40a, stk. 1	Straffeloven § 289a
PRAKSIS	Landsretten · Stadfæstelse af tilbagebetalingskrav for erhvervsevnestabserstatning modtaget mod bedre vidende under arbejdsprøvning	12.02.2025
	Landsretten · Dom om socialt bedrageri: Kontanthjælpsmodtager rejste til udlandet uden at give besked til kommunen	18.10.2013

§ 4 Ankestyrelsens praksis: Konkrete mønstre for hvornår ond tro foreligger

Ankestyrelsen har i en række principmeddelelser udmøntet de overordnede retningslinjer for vurderingen af "mod bedre vidende". Praksis tegner et klart mønster:

Ond tro foreligger typisk, når:

- Borgeren har fået klar, individuel vejledning om oplysningspligten og alligevel undlader at oplyse om væsentlige ændringer. I principmeddelelsen [7-22](#) fastslog Ankestyrelsen, at en borger, der tre gange havde besvaret spørgeskemaer om erhvervsmæssige forhold, burde have indset, at overgang til fuldtids seniorjob var en afgørende ændring – selvom hun ikke havde modtaget en decideret vejledning om oplysningspligten.
- Borgeren skifter fra ledighed til fuldtidsarbejde i samme branche med højere indtægt end før skaden. I principmeddelelsen [13-20](#) (sag 1) fastslog Ankestyrelsen tilbagebetaling, og bemærkede:

Tilskadekomne burde vide, at skiftet fra at stå uden for arbejdsmarkedet til igen at arbejde på fuld tid i et ordinært arbejde inden for samme branche som på skadestidspunktet, kunne have betydning for den løbende ydelse.

- Borgeren modtager SU og uddannelseshjælp for samme periode og er vejledt om, at SU er en indtægt der skal oplyses. Se principmeddelelsen [22-19](#).

Ond tro foreligger typisk *ikke*, når:

- Borgeren overgår fra én offentlig forsørgelsesydelse til en anden (fx fra ressourceforløbsydelse til ledighedsydelse), da overgangens karakter ikke gør det åbenlyst, at erstatningsgrundlaget er ændret – se [13-20](#) (sag 2).
- Borgeren lider af sygdom eller hukommelsesbesvær, der objektivt hindrer viden om den uberettigede modtagelse – se [M-12-06](#).
- Vejledningen er uklar, standardiseret eller ikke dækker den konkrete ændring – se [M-6-08](#).

LOV	Aktivloven § 91, stk. 1	Arbejdsskadesikringsloven § 40a, stk. 1	
PRAKSIS	Ankestyrelsen · Arbejdsskadesikring: Betingelser for tilbagebetaling af erstatning for tab af erhvervsevne ved manglende oplysningspligt om fuldtidsarbejde		01.01.2022
	Ankestyrelsen · Krav om tilbagebetaling af erstatning for tab af erhvervsevne: Vurdering af 'mod bedre vidende' ved ændrede erhvervsmæssige forhold		01.01.2020
	Ankestyrelsen · Tilbagebetaling af hjælp efter Aktivloven – Oplysningspligt og mod bedre vidende		01.01.2019
	Ankestyrelsen · Ankestyrelsen afviser tilbagebetalingskrav ved manglende oplysningspligt, når boligstøtte udbetales direkte til udlejer		01.01.2008
	Ankestyrelsen · Tilbagebetaling af boligstøtte: Vurdering af 'mod bedre vidende' ved sygdom og hukommelsesbesvær		01.01.2006

§ 5 Vejledningspligtens betydning for tilbagebetalingskravet

Et gennemgående tema i praksis er forholdet mellem myndighedens vejledningspligt og borgerens tilbagebetalingsforpligtelse. Retssikkerhedsvejledningen (punkt 184) præciserer, at kommunen skal give borgeren skriftlig besked om oplysningspligten og om hvilke ændringer der kan have betydning. Manglende eller uklar vejledning kan afskære tilbagebetalingskravet – også selvom ydelsen objektivt er modtaget uberettiget.

Ankestyrelsens principafgørelse **A-7-08** (refereret i [retssikkerhedsvejledningen](#)) fastslog, at hjælp til enkeltydelser ikke skulle tilbagebetales, selvom modtageren havde haft indtægter fra et fleksjob, som kommunen selv havde medvirket til at skaffe ham 8 måneder tidligere. Ankestyrelsen fandt, at det ikke var tilstrækkeligt klart tilkendegivet for modtageren, at oplysningspligten også omfattede disse indtægter, og at kommunen var nærmest til at bære risikoen.

Tilsvarende fastslog principafgørelse **R-10-01**, at en modtager af børnetilskud ikke skulle tilbagebetale uberettiget modtagne ydelser, da oplysningerne på ansøgningsblanketten ikke opfyldte retssikkerhedslovens krav om skriftlig besked om oplysningspligten.

På kontanthjælpsområdet har principafgørelse **14-10** fastslået, at kontanthjælp udbetalt efter varetægtsfængsling ikke skulle tilbagebetales, fordi oplysningspligten ikke var tilsidesat, og hjælpen ikke var modtaget mod bedre vidende – fængselsophold var ikke nævnt eksplicit i vejledningen som et forhold, borgeren skulle oplyse om.

I [vejledningen om sygedagpenge](#) fremhæves det, at vejledning, som den sygemeldte modtager, kan være af "afgørende betydning" i forhold til, om personen har modtaget sygedagpengene mod bedre vidende. Østre Landsrets dom af 22. september 2000 bekræftede, at den standardiserede klagevejledning på udbetalingsbilaget kan være tilstrækkelig.

LOV

Aktivloven § 91, stk. 1

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 11, stk. 2

§ 6 Myndighedens egne fejl: Hvem bærer risikoen?

Når fejludbetalingen skyldes myndighedens egne administrative forhold, er det som hovedregel myndigheden, der bærer risikoen. Ankestyrelsens principafgørelse [C-38-00](#) behandlede to sager, hvor kommunerne fejlagtigt havde udbetalt for meget i henholdsvis merudgifter til barn (1.786 kr./måned) og tabt arbejdsfortjeneste (3.211,06 kr./måned). I begge sager fastslog Ankestyrelsen:

Ankestyrelsen fandt, at kommunen var nærmest til at bære risikoen for den skete fejludbetaling, som alene skyldtes kommunens forhold.

Der blev lagt vægt på, at borgerne havde overholdt deres oplysningspligt, og at beløbets størrelse i forhold til den normalt udbetalte ydelse og den kontekst, fejlen opstod i (fx manglende specifikationer ved udbetaling), var afgørende for, om borgeren burde have indset fejlen.

Tilsvarende fastslog Ankestyrelsen i [D-1-01](#), at en lønmodtager, der havde undladt at besvare spørgsmålet om andre indtægter på ansøgningsskemaet, ikke skulle tilbagebetale for meget udbetalte barselsdagpenge. Kommunens egen manglende opfølgning – trods at den havde modtaget oplysninger, der burde have udløst en kontrol – betød, at det ikke fandtes godtgjort, at lønmodtageren havde modtaget ydelsen mod bedre vidende.

På arbejdsskadeområdet har Ankestyrelsens principmeddelelse [34-24](#) præciseret en vigtig kompetenceafgrænsning: når et forsikringsselskab ved en fejl udbetaler et for stort beløb (i sagen 932.296 kr.), er det et rent privatretligt mellemværende, der skal afgøres ved domstolene – hverken Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen har kompetence til at behandle spørgsmålet efter [§ 40 a](#).

LOV

Aktivloven § 91, stk. 1

Arbejdsskadesikringsloven § 40a, stk. 1

PRAKSIS

Ankestyrelsen · Ankestyrelsens kompetence ved tilbagebetaling: Fejlagtigt udbetalte beløb af forsikringsselskaber er et privatretligt mellemværende 22.12.2024

Ankestyrelsen · Tilbagebetaling af barselsdagpenge: Modtaget "mod bedre vidende" ved ufuldstændig ansøgning 01.01.2001

Ankestyrelsen · Tilbagebetaling af ydelser ved administrative fejl og vurdering af god tro 01.01.2000

§ 7 Boligstøtte og børnetilskud: Særlige tilbagebetalingsregler og praksis

Tilbagebetaling af boligstøtte og børnetilskud reguleres af særbestemmelser, der dog hviler på det samme "mod bedre vidende"-kriterium.

I [M-12-06](#) skulle boet efter en kvinde, der havde fået blodprop og var overført til plejehjem, ikke tilbagebetale uberettiget modtaget boligydelse. Ankestyrelsen fastslog, at kvindens alvorlige sygdom og hukommelsesbesvær betød, at hun ikke var i stand til at vide, at der burde have været givet oplysning om ændringen. Ansaret kunne heller ikke overføres til hendes søn, blot fordi han havde fuldmagt.

I [M-3-07](#) fastslog Ankestyrelsen, at en anpartshaver ikke havde ret til boligstøtte, men at kommunen alligevel ikke kunne kræve tilbagebetaling. Oplysningspligten nævnte "overtagelse af boligen som andels- eller ejerbolig", men det var ikke åbenlyst, at dette også dækkede køb af anparter i et selskab, der udlejede boligen.

For børnetilskud illustrerer [B-3-07](#) en typisk tilbagebetalingssag om reelt enlig-status: Ankestyrelsen ændrede nævnets afgørelse og pålagde tilbagebetaling, da den samlede dokumentation (bankoplysninger, fælles bilhandler, lån og iagttagelser) godtgjorde, at borgeren ikke var reelt enlig, og derfor havde modtaget ydelserne mod bedre vidende.

LOV	Lov om individuel boligstøtte § 47, stk. 7	
PRAKSIS	Ankestyrelsen · Børnetilskud og tilbagebetaling: Vurdering af reelt enlig forsørger ved økonomisk fællesskab og formodning om samliv	01.01.2007
	Ankestyrelsen · Tilbagebetaling af boligstøtte: Vurdering af 'mod bedre vidende' ved sygdom og hukommelsesbesvær	01.01.2006

§ 8 Politianmeldelse og grænsefladen til socialt bedrageri

Siden 2020 har [aktivlovens § 91, stk. 6](#), pålagt kommunerne en pligt til at indgive politianmeldelse i bestemte tilbagebetalingssituationer. Anmeldelsespligten gælder i to tilfælde:

- Når den uberettigede modtagelse af ydelser efter kapitel 4, 6 a og 6 b er begrundet i et udlandsophold på mere end 14 sammenhængende kalenderdage.
- Når tilbagebetalingskravet udgør mere end 21.500 kr. (for afgørelser fra 1. januar 2023; tidligere 30.000 kr.).

Reglen markerer en tydelig grænseflade mellem den civilretlige tilbagebetalingshjemmel og det strafferetlige ansvar efter [straffelovens § 289 a](#). Den strafferetlige bestemmelse rammer den, der med forsæt giver urigtige eller vildledende oplysninger – eller fortier oplysninger – til brug for afgørelser om udbetaling af tilskud eller støtte fra danske myndigheder. Strafferammen er op til 1 år og 6 måneder, med mulighed for skærpende efter § 289 ved særligt grov karakter (op til 8 år). Særligt grove tilfælde af socialt bedrageri behandles nærmere under [socialt bedrageri som strafferetligt emne](#).

Det er værd at bemærke, at den civilretlige tilbagebetalingsforpligtelse i aktivlovens § 91 og den strafferetlige sanktion i § 289 a er uafhængige – en person kan pålægges tilbagebetaling efter § 91 uden at blive straffet efter § 289 a, og omvendt kan en straffedom for socialt bedrageri ledsages af et civilretligt tilbagebetalingskrav.

Aktivlovens § 91 er løbende ændret. Senest er der med virkning fra 1. februar 2026 foretaget konsekvensændringer i stk. 3 og stk. 6, nr. 1 og 2, som følge af ophævelsen af ressourceforløbsydelsen.

LOV	Aktivloven § 91, stk. 6	Straffeloven § 289a	Straffeloven § 289	
PRAKSIS	Landsretten · Dom om socialt bedrageri: Kontanthjælpsmodtager rejste til udlandet uden at give besked til kommunen			18.10.2013

§ 9 Sammenfatning: Det samlede praksisbillede

Højesterets domme fra januar og marts 2026 har fundamentalt afklaret rækkevidden af "mod bedre vidende"-doktrinen inden for socialretten. De centrale takeaways fra den samlede praksis er:

Doktrinenes rækkevidde: "Mod bedre vidende" er et selvstændigt tilbagebetalingskriterium, der rummer mere end bevidst løgn eller forsætlig tilbageholdelse af oplysninger. Begrebet omfatter også *betydelig uagtsomhed* – en standard der ligger over simpel uagtsomhed, men under forsæt.

Nr. 3 er en selvstændig hjemmel: Tilbagebetaling efter [arbejdsskadesikringslovens § 40 a, stk. 1, nr. 3](#) kan rejses, selvom borgeren formelt har opfyldt sin oplysningspligt efter § 42. Det er nok, at borgeren burde have indset, at ydelsen blev modtaget med urette.

Vejledningens afgørende rolle: Klar, individuel vejledning i tidligere afgørelser skaber en formodning for ond tro, hvis de forudsætninger, vejledningen knytter sig til, brister. Omvendt afskærer uklar eller manglende vejledning som hovedregel tilbagebetalingskravet – myndigheden er nærmest til at bære risikoen for sin egen utilstrækkelige vejledning.

Formodningsreglen ved indtægtsspring: En markant indtægtsstigning (i Højesterets praksis ca. 80 %) skaber en formodning for, at borgeren burde have indset, at grundlaget for ydelsen var ændret. Formodningen er dog ikke uafkræftelig – mindretallet i BS-24477/2025-HJR viser, at der fortsat er rum for en nuanceret bedømmelse.

Bevisbyrden: Det er gennemgående i praksis, at bevisbyrden for, at ydelsen er modtaget mod bedre vidende, påhviler myndigheden eller forsikringsselskabet. Borgeren skal ikke bevise sin gode tro – myndigheden skal godtgøre ond tro.

Afvejning af borgerens forhold: Borgerens individuelle funktionsniveau (sygdom, kognitive begrænsninger), den konkrete kontekst (fx årsskifte med reguleringer), og beløbets relative størrelse i forhold til den normalt udbetalte ydelse indgår i den samlede vurdering. Formålet er at sikre, at tilbagebetalingsreglerne ikke rammer borgere, der reelt var i god tro.

LOV	Aktivloven § 91, stk. 1	Arbejdsskadesikringsloven § 40a, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Krav om tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning ved overgang til fleksjob (mod bedre vidende)		04.03.2026
	Højesteret · Højesterets dom om tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning modtaget mod bedre vidende		08.01.2026
	Ankestyrelsen · Arbejdsskadesikring: Betingelser for tilbagebetaling af erstatning for tab af erhvervsevne ved manglende oplysningspligt om fuldtidsarbejde		01.01.2022
	Ankestyrelsen · Krav om tilbagebetaling af erstatning for tab af erhvervsevne: Vurdering af 'mod bedre vidende' ved ændrede erhvervsmæssige forhold		01.01.2020
	Ankestyrelsen · Tilbagebetaling af ydelser ved administrative fejl og vurdering af god tro		01.01.2000

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Aktivloven § 91	stk. 1	Arbejdsskadesikringsloven § 40a	stk. 1
Arbejdsskadesikringsloven § 42		Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 11	stk. 2

Straffeloven § 289a

stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

14 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

04.03.2026	Krav om tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning ved overgang til fleksjob (mod bedre vidende)	24477-2025
08.01.2026	Højesterets dom om tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning modtaget mod bedre vidende	24019-2025

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

2

12.02.2025	Stadfæstelse af tilbagebetalingskrav for erhvervsevnestabserstatning modtaget mod bedre vidende under arbejdsprøvning	9556-11136
18.10.2013	Dom om socialt bedrageri: Kontanthjælpsmodtager rejste til udlandet uden at give besked til kommunen	S-3664-12

ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS

10

22.12.2024	Ankestyrelsens kompetence ved tilbagebetaling: Fejlagtigt udbetalte beløb af forsikringsselskaber er et privatretligt mellemværende	34-24
01.01.2022	Arbejdsskadesikring: Betingelser for tilbagebetaling af erstatning for tab af erhvervsevne ved manglende oplysningspligt om fuldtidsarbejde	7-22
01.01.2020	Krav om tilbagebetaling af erstatning for tab af erhvervsevne: Vurdering af 'mod bedre vidende' ved ændrede erhvervsmæssige forhold	13-20
01.01.2019	Tilbagebetaling af hjælp efter Aktivloven – Oplysningspligt og mod bedre vidende	22-19
01.01.2008	Ankestyrelsen afviser tilbagebetalingskrav ved manglende oplysningspligt, når boligstøtte udbetales direkte til udlejer	M-6-08
01.01.2007	Børnetilskud og tilbagebetaling: Vurdering af reelt enlig forsørger ved økonomisk fællesskab og formodning om samliv	B-3-07
01.01.2006	Tilbagebetaling af boligstøtte: Vurdering af 'mod bedre vidende' ved sygdom og hukommelsesbesvær	M-12-06
01.01.2002	Kontanthjælp under ægtefælles ubetalte ferie: Krav om rådighed og tilbagebetaling	A-3-02
01.01.2001	Tilbagebetaling af barselsdagpenge: Modtaget "mod bedre vidende" ved ufuldstændig ansøgning	D-1-01
01.01.2000	Tilbagebetaling af ydelser ved administrative fejl og vurdering af god tro	C-38-00